

ΑΥΤΟ ΠΟΥ ΖΟΥΜΕ ΕΙΝΑΙ ΦΑΣΙΣΜΟΣ ΣΥΓΧΡΟΝΟΣ & ΔΙΑΚΟΜΜΑΤΙΚΟΣ

Προκήρυξη που μοιράζεται με την ευθύνη της αντιφασιστικής συνέλευσης *antifa selanik*. | άνοιξη 2021

Η προκήρυξη που κρατάτε στα χέρια σας, είναι προϊόν συλλογικής αθέτησης των υγειονομικών μέτρων. Που σημαίνει ότι βρεθήκαμε από κοντά, συζητήσαμε χωρίς μάσκες, την γράψαμε και την μοιράζουμε χωρίς να φοράμε χειρουργικά γάντια και τα σχετικά. Και αφού οι καλοί μας οι ειδικοί αποφάσισαν ότι όλα αυτά τα σκανδαλώδη από υγειονομική άποψη είναι παράνομα, τα κάναμε έχοντας στο μυαλό μας την διάχυτη κοινωνική υπευθυνότητα που μπορεί να μας παρακολουθεί και ενίοτε να μας ρουφιανεύει (είτε πληρώνεται γι' αυτό είτε όχι). Κι απ' ό,τι φαίνεται έτσι θα συνεχίσουμε.

Εμείς που μοιράζουμε αυτή την προκήρυξη δηλώνουμε αντιφασίστες και αντιφασίστριες. Τι σημαίνει αυτό; Σημαίνει, πρώτα απ' όλα, ότι βλέπουμε την ιστορία του ελληνικού κράτους (και όχι μόνο του ελληνικού) ως το αποτέλεσμα της επίθεσης των ντόπιων αφεντικών στην εργατική τάξη από τη μία και στα γειτονικά εθνικά κράτη από την άλλη. Βλέπουμε τις κοινωνίες που ζούμε στο σύνολό τους ως προϊόντα αυτής της σύγκρουσης, και γι' αυτό τις θεωρούμε μόνιμα σε πόλεμο. Βλέπουμε τα κόμματα που συμφωνούν όταν είναι να μας μαντρώσουν, τα αφεντικά που θέλουν να είμαστε εμβολιασμένοι για να μας προσλάβουνε, τους μπάτσους που μας τσεκάρουν εκεί που αράζουμε, τα μίντια που μας έχουν ζαλίσει με τις ΜΕΘ, τους ειδικούς που μας κουνάνε το δάχτυλο και πολλά άλλα ως οργανικά κομμάτια του ελληνικού κράτους, πού όσο «προοδεύει» τόσο πιο φασιστικό γίνεται. Τα βλέπουμε εχθρικά γιατί δεν ανήκουμε σε καμία από τις παραπάνω κατηγορίες. Τα βλέπουμε εχθρικά γιατί όλοι αυτοί συντονισμένα αναζητούν τους τρόπους που θα εκμεταλλεύονται και θα επιτηρούν περισσότερο την πάρτη μας. Αυτή τη στάση την κρατάμε συλλογικά και οργανωμένα. Όσο πιο μακριά μπορούμε από την αριστερά και τις «υγειονομικά πιστοποιημένες» διαμαρτυρίες της. Όσο πιο κοντά σε όσους και όσες από ένστικτο ή από επιλογή δεν ψήνονται να δίνουν αναφορά 24/7. Αυτή τη στάση την λέμε πολιτική.

Όπως λέει και ο τίτλος αυτής της προκήρυξης, για εμάς όλα αυτά που ζούμε το τελευταίο χρόνο είναι ωμός φασισμός. Σύγχρονος, διακομματικός, υγειονομικός φασισμός. Βέβαια, αν ακούγαμε τους αριστερούς «εχθρούς του κράτους» θα νομίζαμε ότι όλα αυτά τα μέτρα που μας έχουν φορέσει είναι απόδειξη κρατικής φροντίδας γιατί με το φασισμό τελείωσαμε στις 7 Οκτωβρίου. Τότε που μάθαμε ότι εκτός από τους ειδικούς της υγείας που πρέπει να υπακούμε γιατί έχουν τόσα πτυχία, υπάρχουν και οι ειδικοί της δικαιοσύνης που θα τσακίσουν το φασισμό. Δεν πρόλαβαν καν να πανηγηρήσουν τη νίκη της δημοκρατίας και ο Χαρδαλιάς ανακοίνωσε (την ίδια μέρα) ότι ένας αλγόριθμος που θα επεξεργάζεται τα επιδημιολογικά δεδομένα θα αποφασίζει αν θα επιτρέπεται να κυκλοφορούμε και θα μας ενημερώνει κιάλας με ένα κλικ! Αυτή την αριστεροακροδεξιά συνύπαρξη είναι που έχουμε υπόψη μας όταν λέμε ότι ο σύγχρονος φασισμός μπορεί (και θέλει) να έχει νέα σύμβολα και πρακτικές αλλά δεν χάνει τίποτα από τον σκοπό του: τον ασφυκτικό έλεγχο μας από το κράτος και τους ειδικούς του.

Όσο για το τι είδους ειδικοί είναι όλοι αυτοί που θέλουν να μας προστατέψουν αρκεί να κοιτάξει κανείς τα βιογραφικά της αρχικής σύνθεσης της εθνικής επιτροπής εμπειρογνομώνων που συστάθηκε τον Φεβρουάριο του 2020. Στρατιωτικοί, οικονομολόγοι, μηχανικοί, και γιατροί με πολιτική καριέρα. Ο πρόεδρος του ΕΟΔΥ, για παράδειγμα, κ. Αρκουμανέας, είναι οικονομολόγος με μεταπτυχιακό στη Διοίκηση Επιχειρήσεων. Όλοι τους βγαλμένοι από τα βάθη του κρατικού μηχανισμού. Εμείς λέμε ότι το πραγματικό κοινό όλων αυτών, είναι οι υπηρεσίες τους εδώ και χρόνια στα (κρατικά) σχέδια επιτηρησίας μας. Φταίμε εμείς μετά που δεν τους εμπιστευόμαστε;

Δεν είμασταν οι μόνοι που βρεθήκαμε το Μάρτιο του 2020, τότε που τα «πράγματα έγιναν σοβαρά», να κοιταζόμαστε μεταξύ μας και να αναρωτιόμαστε τι χούντα είναι αυτή. Μπορεί να μην είμασταν (κι εμείς) στο πολυτεχνείο το '73 αλλά που αλλού να πάει και εμάς το μυαλό μας; Η κυκλοφορία στους δρόμους «επιτρεπόταν κατ' εξαίρεση», οι συναθροίσεις απαγορεύονταν, κάθε μέρα στις 6 ακουγόταν το πολεμικό ανακοινωθέν και στα κινητά χτυπούσε η σειρήνα του Η2. Για κακή μας τύχη όμως η ιστορία δεν επαναλαμβάνεται και όσο περνούσαν οι μήνες καταλαβαίναμε ότι κάθε εποχή, έτσι και η σημερινή, έχει τη χούντα που της αναλογεί. Ας πούμε, το αν θα κυκλοφορούμε δεν το ανακοινώνει κανένας ακροδεξιός караβανάς (από αυτούς που η αριστερά απεχθάνεται) αλλά μια επιτροπή λοιμωξιολόγων (απ' αυτούς που η αριστερά λατρεύει). Οι μπάτσοι δεν ζητάνε στο δρόμο πιστοποιητικό πολιτικών φρονημάτων αλλά μήνυμα στο Ι3033. Άμα μας πετύχουν να τριγυρνάμε ασκόπως, μας παίρνουν πίσω τον μισό μισθό σε πρόστιμα γιατί έτσι «εισηγήθηκε η επιτροπή». Όλα αυτά δεν γίνονται για να «αναχαιτιστεί ο κομμουνιστικός κίνδυνος» αλλά για την προστασία της δημόσιας υγείας. Και τελικά μαθαίνουμε ότι δεν είναι ούτε η «επιτροπή των ειδικών» που τα αποφασίζει αλλά το (υψηλό) επιδημιολογικό φορτίο. Κακό του κεφαλιού μας κι εμάς, λοιπόν, που δεν πήγαμε να ψηφίσουμε στις εκλογές και βγήκε πρώτο το επιδημιολογικό φορτίο.

Αυτόν τον τελευταίο χρόνο, όλοι ανησυχούν για την μετάδοση του ιού. Τα αφεντικά αγαπάνε τα μέτρα κοινωνικής αποστασιοποίησης και την τηλεργασία, γιατί τα βλέπουν σαν αυτό που είναι: μια ακόμα ευκαιρία για περισσότερο έλεγχο στη δουλειά. Οι γιατροί έχουν πάρει σβάρνα τα τηλεοπτικά παράθυρα και μαλώνουν για το ποιος θα μας τρομοκρατήσει περισσότερο για να ζητήσουν προσλήψεις (κατά προτίμηση μόνιμες) γιατί αλλιώς θα βγουν και θα προτείνουν «ακόμα σκληρότερα μέτρα». Οι καθηγητές γκρινιάζουν ότι δεν υπάρχουν αίθουσες που να μπορούν οι μαθητές να μην πλησιάζονται (και γι' αυτό πρέπει να προσλάβουν κι άλλους). Οι ρουφιάνοι της γειτονιάς μας κοιτάνε με ύφος πίσω από τη μάσκα γιατί δεν γουστάρουν όσους από μας γράφουμε τα μέτρα εκεί που ξέρουμε. Η καθεστωτική (δεξιά και αριστερή) δημοσιογραφία μας προστατεύει από τα fake news και η αυτοαπασχολούμενη φράξιό της, οι influencers, φροντίζουν οι κρατικές εντολές να μεταφραστούν και να διαμοιραστούν καταλλήλως στους followers. Όλοι έχουν να διηγηθούν μια δακρύβρεχτη ιστορία για τη θεία τους που νοσηλεύτηκε και αυτή στις ΜΕΘ (μα καλά, αυτές δεν ήταν που δεν έφταναν;) και μας προτείνουν να μείνουμε σπίτι για να μην καταρρεύσει το ΕΣΥ.

Κάπως έτσι, η πολυφωνία της κοινωνίας των πολιτών παραμένει σταθερά συντονισμένη στην κρατική συχνότητα ζητώντας ακόμα περισσότερα μέτρα. Πιο αυστηρά; Πιο δημοκρατικά; Πιο στοχευμένα; Οριζόντια; Κάθετα; Δωρεάν; Για τις πλατείες; Για τους τουρίστες; Για τους μετανάστες εργάτες; Πάντως σίγουρα περισσότερα μέτρα. Είναι πραγματικά θυελλώδεις οι διαφωνίες μεταξύ δεξιών και αριστερών ειδικών για το ποιος και πως θα μας φυλακίσει καλύτερα. Κι εντελώς τυχαία ενώ όλες οι σχετικές συζητήσεις ξεκινάνε λέγοντας ότι τα μέτρα δεν έχουν αποδώσει καταλήγουν προτείνοντας ακόμα περισσότερα. Με άλλα λόγια, δηλαδή, μας λένε ότι όσο πιο αναποτελεσματικά είναι τα μέτρα τόσο περισσότερα πρέπει να πάρουμε.

Ακούγεται παρανοϊκό, αλλά δεν είναι. Δεν είναι, γιατί τα μέτρα που μας έχουν φορέσει εδώ και ένα χρόνο δεν ήταν ποτέ η απάντηση στο κακό που μας βρήκε. Ήταν και συνεχίζουν να είναι αυτοσκοπός. Είναι η απάντηση του ελληνικού κράτους στους μπελάδες του, είτε αυτοί βρίσκονται μέσα είτε έξω από τα σύνορα, όπως περιγράφεται στην αρχή αυτής της προκήρυξης.

Από την μια, τα οικονομικά μέτρα αντιμετώπισης της "υγειονομικής κρίσης" βλέπουνε την ανταγωνιστικότητα της εθνικής οικονομίας. Όσο τα αφεντικά των κλάδων που άνθιζαν (φαρμακοβιομηχανίες, μεταφορές, τηλεπικοινωνίες κ.α.) χέζονταν στο τάληρο, κάποια άλλα έπρεπε να προστατευθούν από τον διεθνή ανταγωνισμό. Το κρατικό χαρτζιλίκι τους έδινε τη δυνατότητα, να μην πληρώνουν για τους/ις εργάτες/τριές τους και να να μπορούν άνετα να σκεφτούν πως θα επιβιώσουν την επόμενη μέρα. Είτε επενδύοντας καλύτερα τα λεφτά που θα πάρουν, είτε βαρώντας φαλιμέντο με ασφάλεια για να επενδύσουν αλλού, είτε κάνοντας συγχωνεύσεις. Τα επιδόματα επιβίωσης που συνόδευαν τη φυλάκισή μας, και η αριστερά σύσσωμη τα πανηγύριζε, έχουν τη δική τους πολιτική αξία. Είναι η βαθεία εμπλοκή του κράτους στο ποιοι, που και πότε θα δουλεύουν.

Το ελληνικό κράτος δανείστηκε με το τσουβάλι. Και μάλιστα δανείστηκε τα περισσότερα από όλα τα κράτη της ευρωζώνης, γιατί λέει οι μισές επιχειρήσεις ανήκαν στους «πληττόμενους κλάδους» (από τον κορωνοϊό, από τι άλλο) και τέθηκαν υπό κρατική προστασία. Τώρα βγάζει πολύ περισσότερο νόημα που ο καλός μας πρωθυπουργός κλαιγόταν ολημερίς για το αναπόφευκτο «υφειακό κόστος» που θα προκληθεί από το σώσιμό μας. Αν αναρωτιέστε αν θα γίνονταν όλα αυτά αν «δεν πλησίαζε το τέλος του κόσμου σε μορφή γηα ιού», κατηγορείστε επίσημα για συνωμοσιολογία. Αν αναρωτιέστε από ποιους πήραν όλα αυτά τα φράγκα τα ελληνικά αφεντικά και ποιοι και ποιες θα κληθούν να πληρώσουν όταν η κρίση δημοσίου χρέους ξαναγίνει της μόδας (εμείς το βλέπουμε να γίνεται πολύ σύντομα), τότε απλά κοιταχτείτε μεταξύ σας.

Από την άλλη, τα «μέτρα κοινωνικής αποστασιοποίησης» έβλεπαν αυτό που βρίσκεται σταθερά στην πρώτη γραμμή των κρατικών πολιτικών είτε αυτές περιλαμβάνουν παροχές είτε απαγορεύσεις. Αυτό που συμφιλιώνει τα αφεντικά κάθε φορά που θυμούνται ότι βρίσκονται εδώ και χρόνια μέσα σε αυτό που οι οικονομολόγοι (τους) λένε «οικονομική κρίση» και για τους δεξιούς φτάνει οι «προδότες πολιτικοί», ενώ για τους αριστερούς η τρόικα. Εμείς που δεν είμαστε φίλοι του ορθολογισμού των γριπωμένων νυχτερίδων, το λέμε ακόμα παγκόσμια καπιταλιστική κρίση και δεν μας φαίνεται καθόλου ένας οικονομικός όρος. Έχει να κάνει με το γεγονός ότι τα αφεντικά δεν τα αφορά μόνο πόσες ώρες θα δουλεύουμε και πόσο μισθό θα μας δίνουν, αλλά τι κάνουμε και τι σκεφτόμαστε για όλα αυτά το υπόλοιπό της ημέρας.

Η μαζική εκπαίδευση και η υποχρεωτική στράτευση, τα δημόσια συστήματα υγείας και το γεγονός ότι δεν είναι για όλους και όλες, οι εθνικές γιορτές και ο θεσμικός ρατσισμός, οι περιπολίες των μπάτσων και οι μκο που ανησυχούν για την «καταπάτηση των δικαιωμάτων» μας, είναι όλα οι τρόποι που γεννήθηκαν στα κεφάλια των αφεντικών και των ειδικών τους ώστε να ενσωματώσουν παραγωγικά την εργατική τάξη στο κράτος τους. Το Ι3033, οι εφαρμογές ιχνηλάτησης και τα διαβατήρια υγείας, τα μαζικά τεστ και υποχρεωτική μασκοφορία είναι ο εκσυγχρονισμός αυτής της ενσωμάτωσης.

29/10/20: Υπό το βλέμμα του Μεγαλέκου η κορωνοεστρατεία ξεκινά. Αφού άκουσαν ότι το κράτος κερνάει τεστ οι υπεύθυνοι συμπολίτες μας σπεύδουν να καταθέσουν τις μύξες (και τα προσωπικά στοιχεία) τους συμβάλλοντας στην «εθνική προσπάθεια περιορισμού της πανδημίας». Την ίδια στιγμή (κυριολεκτικά) διαβάζουν στα μίντια ότι το επιδημιολογικό φορτίο στη Σαλονίκη (θα) είναι υψηλό, οπότε θα τους κόψει ο Χαρδαλιάς τις «άσκοπες μετακινήσεις». Η πολιτική προστασία θα πάρει τηλέφωνο τους φίλους τους και θα τους ρωτήσει που τριγυρούσαν. Κι έτσι, όμορφα, δημοκρατικά και δωρεάν, όπως μας ενημέρωσε η καθημερινή έκθεση του εοδυ, «1.955 κρούσματα με μέσο όρο ηλικίας τα 35,2 έτη και 4.399 στενές επαφές, τέθηκαν σε κατ' οίκον απομόνωση» για δύο βδομάδες. Φόβος και κοινωνικός αυτοματισμός στα καλύτερά τους.

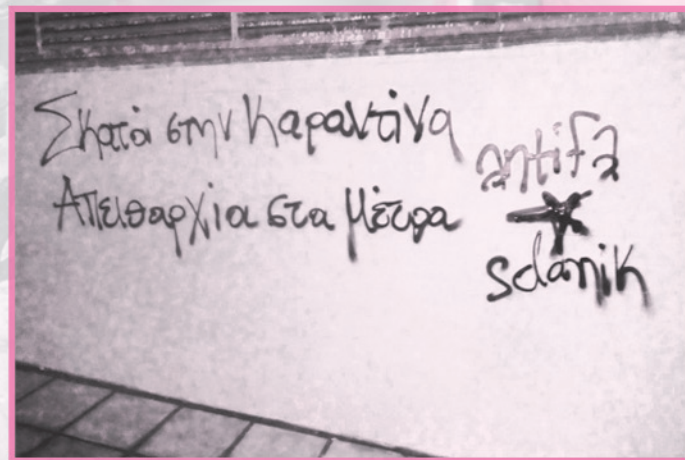
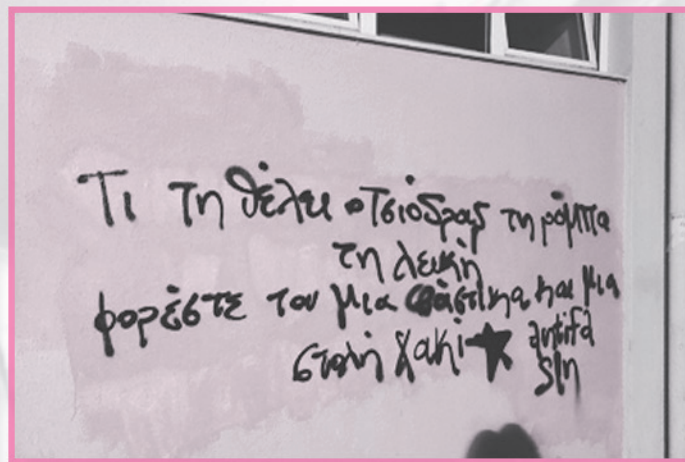

11/2020: Δεν μας φτάνανε οι ελεινές φάτσες των «αφανών ηρώων της πανδημίας» που γέμισε ο δήμος της στάσεις των λεοφορειών, η πόλη γέμισε και με μπάνερ υπεράσπισης της υγείας μας με αριστερό πρόσημο. Σε αυτό εδώ, το υπεύθυνο κκε ζητάει (μεταξύ άλλων επαναστατικών) «κρατικό έλεγχο των ευαίσθητων χώρων». Τι ωραία ιδέα! Ποιοι είναι οι ευαίσθητοι από άποψη υγιεινής χώροι δε μας λένε αλλά υποψιαζόμαστε ότι εννοούν τις εργατικές συνοικίες και τα στρατόπεδα συγκέντρωσης μεταναστών. Τι θα πει κρατικός έλεγχος; μπάτσοι που θα ζητάνε αρνητικά τεστ και γιατροί που θα εξετάζουν τις στενές επαφές και θα σε απομονώνουν. Ρε μπας και ο Χρησοχίδης τα λέει τα βράδια με τον Κουτσούμπα στο skyre;

Γι' αυτό δεν είναι τυχαίο που ό,τι καταγγέλλεται ως μολυσματικό αφορά τρόπους και τόπους που το κράτος (μέχρι τώρα) δεν είχε τον πρώτο λόγο. Γι' αυτό δεν είναι τυχαίο που οι απαγορεύσεις αφορούν όλα εκείνα που μας έκαναν να την παλεύουμε συλλογικά.

Η παράνοια που μας συντροφεύει τον τελευταίο χρόνο είναι μια κρατική πολιτική στρατηγική που δεν είναι καθόλου στημένη στο πόδι (των επιδημιολόγων). Είναι μια στρατηγική πειθάρχησης απολύτως «λογική» και βγαλμένη από τα σύγχρονα κρατικά manual που στο εξώφυλλο γράφουν «δημόσια ασφάλεια», άλλα στις σελίδες τους μιλάνε για καπιταλιστική κρίση και διακρατικούς ανταγωνισμούς. Λέμε ότι όλα (εντελώς όλα) τα «μέτρα αντιμετώπισης της πανδημίας» είναι η επιβολή πολεμικών όρων διαχείρισης της εργατικής τάξης. Η αφήγηση της «έκτακτης υγειονομικής απειλής» που πλασάρεται με τόση θέρμη από τα κομματικά χείλη όλων των αποχρώσεων είναι η συσκότιση αυτής της πολεμικής διαχείρισης, που μόνο προσωρινή δεν είναι. Το γεγονός ότι προσπαθούν να μας πείσουν ότι όλα αυτά γίνονται για να σταματήσει να μεταδίδεται ένα ιός, είναι μέρος της οργάνωσης αυτής της παράνοιας. Οι καταγγελίες της «κυβερνητικής ανεπάρκειας» και τα αιτήματα για περισσότερη κρατική «φροντίδα» είναι η ευγενική προσφορά της αριστεράς και των παραλλαγών της στην εκστρατεία μετασχηματισμού του ελληνικού καπιταλισμού που έχει βαφτιστεί «μάχη κατά του κορονωϊού».

Αυτό που μάθαμε τον τελευταίο χρόνο, είναι ότι ζούμε σε μια εποχή όπου όλα μπορούμε (και πρέπει) να τα περιμένουμε. Όσο και αν μας κάθονται στο λαιμό και δεν θέλουμε να τα καταπιούμε, όλα αυτά που μας έκανε το ελληνικό κράτος και οι φίλοι του δεν ήρθαν ουρανοκατέβατα. Η ιδεολογία του υγιεινισμού, της ατομικής ευθύνης και της καχυποψίας άνοιξε πάνω στο έδαφος της υλικής και διανοητικής μας υποτίμησης. Όλα αυτά δε τα λέμε για να προεξοφλήσουμε το τέλος μας. Είμαστε εμείς, η εργατική τάξη που το ελληνικό κράτος (και κάθε κράτος) έχει τόσο πολύ ανάγκη. Είναι ο πλούτος και η μοναδικότητα των δικών μας συλλογικών συνηθειών και συμπεριφορών που οι ειδικοί κάθε λογής θέλουν να εξετάσουν, να καταγράψουν, να προσομοιώσουν και τελικά να κατακτήσουν. Είναι οι δικοί μας δρόμοι και οι πλατείες που είναι ακόμα ζωντανές καθώς οι ειδικοί τις κοιτάνε πίσω από το μικροσκόπιο και οι ρουφιάνοι πίσω από τις κλειδωμένες πόρτες. Δεν σκοπεύουμε να τις εγκαταλείψουμε. Δεν μπορούμε και δε θέλουμε να κάνουμε διαφορετικά.

ANTIFA SELANIK

ΑΥΤΟΝΟΜΟΣ ΕΡΓΑΤΙΚΟΣ ΑΝΤΙΦΑΣΙΣΜΟΣ

Η αντιφασιστική συνέλευση antifa selanik γράφει συνθήματα, μοιράζει προκηρύξεις, διοργανώνει live, διαδηλώνει και γενικά κυκλοφορεί στους δρόμους και τις γειτονίες της Σαλονίκης από το 2012. Το ίδιο έκανε και τον τελευταίο χρόνο παρόλο που τόσοι πολλοί θέλανε να μείνουμε σπίτι. Κάτι παραπάνω για όλα αυτά όπως και τον τρόπο να επικοινωνήσετε μαζί μας μπορείτε να τα βρείτε στο www.antifaselanik.net